

رایین هاشمی: | منافع ملی را فدای تسویه حساب‌های سیاسی نکنید

آنچه امروز صنعت نفت کشور به آن نیاز دارد، اتحاد، همدلی و اعتماد است و در ادامه مهلتی برای مدیریت شرایط ویژه کنونی، تحریم‌ها مساله جدیدی نیست؛ این بی‌حرمتی‌ها و هجمه‌های ناصواب و انتقادهای نابجا، آن هم از سوی خودی‌ها تازگی دارد و انرژی مدیران ارشد صنعت نفت کشور را تحلیل می‌برد. امروز زمان تسویه حساب‌های سیاسی و جنگ و شمشیر از رو کشیدن برای هم نیست.

تجربه روزهای سخت تحریم برای ایران و صنعت نفتی که موتور محرکه اقتصاد کشورمان است، موضوع تازه‌ای نیست؛ در طول سه دهه گذشته هر زمان آمریکا و غرب بر آن شده‌اند تا در عرصه مناسبات اقتصادی، سیاسی، نظامی و... ایران را تحت فشار قرار دهند، صنعت نفت کشورمان را آماج تحریم‌های خود قرار داده‌اند و این موضوع را به‌عنوان یک اهرم و به زبان دیگر به مثابه یک الگو در ارتباط با ایران در دستور کار خود داشته‌اند. حتی در زمان هجوم ارتش بعث عراق به مرزهای جنوب‌غربی کشورمان، نخستین نقاطی که هدف حمله قرار گرفت، تأسیسات نفتی بود.

نخستین بار در خردادماه سال ۱۳۵۹ بود که دولت ایالات متحده آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران، تحریم‌های اقتصادی اعمال کرد و پس از آن بارها و بارها به بهانه‌های مختلف دامنه تحریم‌های ضد ایرانی خود را گسترش داد و حتی به شورای امنیت سازمان ملل متحد و اتحادیه اروپا را هم در این مسیر با خود همراه کرد.

در این میان، ایران اما هر بار کوشش کرده است تا با انجام مذاکرات سازنده و در پیش گرفتن رویه‌ای متعادل در مسیر مذاکرات به همراه تقویت راهبرد بهره‌گیری از ظرفیت‌های درونی، آثار و عوارض سو تحریم‌ها را کم‌رنگ کند. به دنبال به نتیجه رسیدن مذاکرات‌های هسته‌ای و وصول توافق در برنامه جامع اقدام مشترک یا همان «برجام» در اوایل تیرماه ۱۳۹۴، برخی از تحریم‌ها تعلیق و بعضی دیگر لغو شد، اما این شرایط پایدار نماند.

با موفقیت دونالد ترامپ در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا در آغاز

بهمن‌ماه ۱۳۹۵، سیاست مخالفت با «تفاهم هسته‌ای لوزان» در دستور کار چهل و پنجمین رئیس‌جمهوری ایالات متحده آمریکا قرار گرفت تا اینکه سرانجام در تاریخ ۱۸ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۷، آمریکا از توافق برجام خارج شد و بار دیگر موج جدیدی از تحریم‌ها را علیه جمهوری اسلامی ایران جاری کرد.

دور جدید تحریم‌ها به‌طور مستقیم صنعت نفت و ممنوعیت خرید نفت از ایران را نشانه گرفت و صادرات نفت کشورمان را به حد چشمگیری کاهش داد. در این شرایط حساس، کار وزارت نفت و شرکت ملی نفت ایران، بسیار دشوارتر و سخت‌تر از گذشته شد. صنعت نفت در شرایطی قرار گرفت که حتی در دوران هشت سال جنگ تحمیلی هم آن را تجربه نکرده بود.

وزیر نفت و مدیران ارشد صنعت نفت، راهبردهای مختلفی را برای فروش نفت در این شرایط به کار گرفتند تا چرخ این صنعت و در نتیجه آن چرخ اقتصاد کشور از حرکت بازماند. در چنین شرایطی که پیش‌قراولان نظام در خط مقدم جبهه اقتصادی کشور همه‌جانبه کوشش و برای ب‌اثر کردن حربه خصمانه تحریم‌های ناجوانمردانه، دوشادوش هم تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری می‌کنند، برخی هجمه‌ها و انتقادهای و کم‌لطفی‌ها از سوی بعضی از جریان‌های سیاسی داخلی، از دایره انصاف و حمیت خارج است.

تجربه ۴۰ سال گذشته کشورمان و فراز و فرودهای اقتصادی، سیاسی و بین‌المللی نشان داده است که تحریم‌ها آنچنان که دشمن انتظار داشته، کارساز نبوده و آمریکا را به هدفش نرسانده است، هرچند در برخی از بخش‌ها عرصه تنگ و نفس‌گیر شده و اجرای پروژه‌های صنعت نفت به تعویق افتاده، هرچند تحریم‌ها هزینه اجرای طرح‌های توسعه صنعت نفت را افزایش داده و تهیه کالا، تجهیزات و مواد اولیه پروژه‌ها را با دشواری روبه‌رو کرده و صادرات نفت را کاهش داده، اما همواره چرخ‌های عظیم صنعت نفت با همت نیروها و متخصصان غیرتمند ایرانی چرخیده و مقاومت و ایستادگی مردم و نظام را افزون‌تر کرده است.

در این شرایط برخی افراد و جریان‌های سیاسی، عملکرد وزارت نفت و در صدر آن شخص وزیر نفت را به باد انتقاد گرفته‌اند و با افترا، تفرقه‌افکنی و حاشیه‌سازی، توجه و تمرکز از اهداف عالیه صنعت نفت را به سمت مباحث سطحی و حاشیه‌ای و نادرست منحرف می‌کنند. در چنین شرایطی که تحریم‌ها فروش نفت ایران را با مشکل جدی روبه‌رو کرده، به جای اتحاد و همدلی و اعتماد به سکاندار اصلی صنعت نفت، آیا هجمه و تخریب به او آن هم از نوع غیراخلاقی و غیرمنصفانه، صواب

است؟

آنچه امروز صنعت نفت کشور به آن نیاز دارد، اتحاد، همدلی و اعتماد است و در ادامه مهلتی برای مدیریت شرایط ویژه کنونی، تحریم‌ها مساله جدیدی نیست؛ این بی‌حرمتی‌ها و هجمه‌های ناصواب و انتقادهای نابجا، آن هم از سوی خودی‌ها تازگی دارد و انرژی مدیران ارشد صنعت نفت کشور را تحلیل می‌برد.

در حالی که صنعت نفت ایران این روزها شرایط سختی را تجربه می‌کند، مساله فروش نفت، اصلی‌ترین دغدغه وزارت نفت شده و یافتن راهکارهای برای برون رفت از این وضعیت در اولویت اصلی تصمیم‌گیران این مجموعه معظم قرار دارد و در این میان کوشش برای حفظ وزنه ایران در تعیین خط مشی آینده سازمان کشورهای صادرکننده نفت (OPEC) هم ادامه دارد.

وزیر نفت به صراحت می‌گوید: «شرایط امروز از زمان جنگ سخت‌تر است، چرا که آن زمان می‌توانستیم نفت صادر کنیم و امروز هیچ نفتی به اسم ایران نمی‌توانیم بفروشیم و در زمینه انتقال ارز هم با مشکلات بسیاری مواجه هستیم. امروز نه تنها فروش نفت با سختی‌های بسیاری مواجه شده بلکه نمی‌توانیم حتی اگر نفت را فروختیم، پول آن را به راحتی وارد کشور کنیم در حالی که آن زمان این مشکل وجود نداشت و هم‌اکنون برای خرید و فروش کالاهای دیگر نیز از جمله فرآورده‌های نفتی، با مشکل مواجه هستیم. شرایط این روزهای صنعت نفت از زمان جنگ هم سخت‌تر و دشوار تر است.»

امروز زمان تسویه حساب‌های سیاسی و جنگ و شمشیر از رو کشیدن برای هم نیست. شرایط کنونی ایجاب می‌کند همه کارشناسان و مسئولان و دست‌اندرکاران در هر جایگاه فکری، عقیدتی و سیاسی که قرار دارند، دلسوزانه و متحدانه برای مقابله با تحریم گرد هم جمع شوند و به یک راهکار سیستماتیک برای جلوگیری از ادامه و گسترش بحران دست یابند. سیاست آمریکا ضربه زدن به توسعه نظام جمهوری اسلامی ایران و در صدر آن نفتی است که نظام اقتصادی بر پایه آن بنا شده، روابط ایران با آمریکا هیچ گاه روابط دوستانه و حسنه‌ای نخواهد بود، از این رو باید با اتحاد داخلی و مقاومت به این بحران پایان داد.